

Takáts Gyula

VIHAR ELŐTT

Láthatatlan műhelyekben,
melyeknek fény az oszlopuk,
ikrás ezüstben fürdenek
a tarkaszárnyú kakaduk.

S midőn a hőség megreked
a száraz mandulák bogán,
villogva szöknek ők elő,
mint kék delej a szürke fán.

A füst leszáll a tó felé
és biztos rend szerint lapul
és gyűlni kezdenek a jelek.
A rét is lassan elfakul.

A vár lilára vál. Csipkés
fokán a golyák tánca leng.
A hőség ingó áramán
az erdő kígyózva kereng.

És sorra hangot váltanak
a tornyok ércvirágai.
A láthatatlan szellemek
varázsát szinte hallani.

A földműves sietni kezd.
Halász a vízről partra köt.
Tűzszárnyú angyal villogat
a felhő-tölgyesek között.

A lába kagylókon ropog
a nádak érett zátonyán.
Kékcsőrű szárnyasok hada
süvöltve zeng a mandulán.

1946